

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEG JELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:		Felolós szerkesztő:	Főmunkatárs:	Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Egész évre	8 kor.	BÉRECZ GYULA	BÁNI JÁNOS	Lapunk számára hirdetéseket — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda fogad el.
Fél évre	4 >	Kiadóhivatal: a turocz-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		
Negyed évre	2 >	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatásra címreze Turocz-Szt.-Mártonba küldendők.		

Ünnep.

Hármas ünnepnek szelid, csendes hangulata folyik ma össze lágy harmóniába kebleinkben, s elfelejtve a világ zaját és küzdelmét, szinte önkéntelenül, valami magasabb szózat varázshatalma alatt magunkba szállunk, és ihletett lelkünk szent szolozsmákat küld ég felé, a világok és királyok Urához, mindnyájunk jóságos Atyjához, halát adva Neki mindazokért a jökért, a mikkel bennünket elhalmoz.

Vasárnap van, a pihenés, az imádkozás napja. Középről s távolról zsong a templomok harangszava, s a jámbor, istenfélő nép, ünnepi mezbe öltözve járul a szent oltár elé, lelki táplálékot, vigaszt és megnyugvást, erőt és ihletet keresve a hét fáradalmi és küzdelmei után.

Ámde ott, a nagyobb városokban, a hol Istent nagyobb pompával, nagyobb fényvel dicsőítik, mint a fűreos falvakban, mozsar- és ágyudörjéi vegyül a harangszóba, s a közönségesnél díszesebb a mise, emelkedettebb hangulatu az isteni tisztelet, de azért a Te Deum, a Téged Isten . . . szent szava a legkisebb, a legszerényebb hajlékban is felhangzik ma, a melyet Istennek szenteltek. Mert hiszen egy jóságos fejedelemnek, agg királyunknak 71-ik születési napját is ünnepeljük ma, egy emberét, a ki, ha nem is volna király, tisztelni és szeretni kellene nagy erőnyeiért, mélységes szenvedéseierért . . . Igen, igen, hála Neked Istenünk, hogy Ő nekünk, magyar nemzetnek, magyar hazának annyi baj és balszerencse közt megtartottad, és kérünk Téged, a ki élet és halál fölött rendelkezél, tartsd meg Őt nekünk továbbra is és hajlítsd agg szívét ezentúl is hazánk, nemzetünk felé!

És mi, a kik e kis megye bérczövezte kies völgyét lakjuk, még egy harmadik, de szintén lelketemelő ünnepet ültünk ma: a hazafias szeretet és kegyelet ünnepét. Ma leplezik le Turoczmegye székházán Ferencz József királyunk és boldogult hitvese, Erzsébet királyné Ő Felsejei arcképeit. Ez a kis megye az

ő szerénységében, az ő szegénységében is kötelességét akarja teljesíteni, a melyet a hazafias kegyelet, az utókor és a történelem reáronak. Ott óhajja látni annak a fejedelmi párnak képmását székháza dísztermében, a mely királyi párt Hollós Mátyásunk óta, a magyar haza minden rendű s rangu népe először foglalt szerető szívűbe nem felső parancsra, nem is önzésből, hanem egységyedül érző lolkének sugallatát követve.

Mondják talán, hogy hiszen már nincs is királyi pár, csak király van, — a királyné azonban meghalt, teste ott porladoz a császári sírban. Ámde jól mondja a költő, hogy az anya, a ki gyermekét szerette, még a sírjából is visszatér hozzá. És a költő látnok! De nem a sírből tér vissza a jó, a szerető anya, hanem örökké élő szelleme az, a mely kedveseit unostalan körüllebegi.

Szerelô naggyasszonyunk, jóságos anyánk volt a boldogult királyné, mi kétség tehát, hogy köztünk van most is, hogy magas szelleme most is kiterjeszti védő szárnyait magyar nemzetet fölött?

És végül még valami. A királyi pár képei egy oly képirô műve, a ki nem tartozik ugyan az egetek ostromló Titánok közé, de a ki itthon is, a messze külföldön is tisztességet és hírt vívott ki magának, és a ki sok szeretettel és tudással oldotta meg ezúttal is művészi feladatát, miért is jelen alkotásai is műbecsrel bírva, még a késő utókorban dicsérni fogják mesterüket, a mi saját külön felvidéki Skutezky Döménket, és a jelenkor művészetét.

A nemzet és a nemzetiség között való különbség oly szembeszökô, hogy azt közjogi vagy nemzetközi látópontról ugyancsak kár volna bővebben fejtegetni. Am ha bármiképpen elmosódnék a gondolkodásunkban, menten föllekesz az az a furlángos settenkedés, melyvel a tót túlköz a mi jótó atyánkat, mint tót nemzet szeretőnek eszkatmitozni. Elmlítettük már e helyütt, hogy választási álllívásunk magyar szövegében mint „nemzetiség” lépek föl, ellenben annak tót nyelvű (eredeti) kiadásában már tót „nemzet”-nek adják ki magukat. Ebben az eljárásban megvan az olvi megkülönböztetés és annak gyakorlati folyománya oly kirívó

módon, hogy már ez magában is fölöslegessé tenné a további magyarázatot.

Mert a hány nemzet: annyi önálló államiságra való jogosultság.

Ez az, amit azzal az eljárással el akarunk érni: vagyis a tót „nemzetnek” elismertésével a tót önálló állami lét elismertését.

Erre való annyi törekvéstkre újabb bizonyítékot szolgáltat az a római levél, mely a Národnie Noviny közlelbi számában megjelent. E szerint a *Tovarisszto* nevű egyesület a tavalyi jubileumi sz. év alkalmából külön füzetet adott ki, melyet a kath. tót írök állítottak össze és f. évi július 14-én díszpéldányban bemutattak a pápának oly fölirat kíséretében, mely a magyar államra éppen oly sértô, mint a magyar nemzetre és kath. főpásztorainkra is becsmérlô kirohanásoktól egyaránt hemzseg.

E fölirat szerint a tótok nem vettek részt a tavalyi római magyar jubileumi zárandoklatban, mert nem akartak magyarokul szerepelni; és éppen azért küldték most azt a füzetmített füzetet a pápának, mert az egyetlen óhajuk az, hogy külön, mint tót nemzet mutathassák be XIII. Leonak hódolatukat, amelyet megbízottjaik, hir szerint *Jankola Mátyás*, amerikai pittstoni tót pap és *Porubszky* Heraklius szerzetes útján kívántak szent Péter trónjának személynéhez letenni. Ez a fölirat elnyomott, rabtságban lévô, egyháziilag és kormányzatilag egyaránt meggyert tót „nemzet”-rôl szól és azzal az egyetlen óhajjal járul a pápai szék elé, ismerje el ôket önálló nemzetnek, önálló tót létezésükben. Amellett beszél még az a levél össze-vissza túsököt-bogarat a herczeg-prímásról, a námesztói „rituális gyilkosságról és a szepesi püspökrôl, meg a tót szentírásról”; de a főczélja mindebben az, hogy XIII. Leo pápa úgy fogadjja a Tovarisszto írónak megbízottjait, mint a tót nemzet képviselôit és ezzel mintegy elismerje a tót önálló állami jogosultságot.

XIII. Leo pápa elfogadta ôket ugyan, de mint „magyarországi tótokat” (Slovacchi d'Ungheria) jellemezte ôket és megbízottjaikat.

A tét küldött itt volt T.-Szt.-Mártonban a mult heti ünnepégek alatt és bizonyosan részletesebben referált a tót túlköz vezéreinek a pápai kihallgatás dolgában, illetôleg a tót „nemzet” pápai elismertésének a megihusulásáról, amit azonban nem fognak nyilvánosan bevallani.

De neklünk nem lehet a kísérlet sem kiesinyelnünk. A pápának bemutatott fölirat ugyanis a magyarországi tót népet a legszánaudóbb rabtságban, a legnyomozhatóbb mosoha viszonyok közt elkinzött kath. nemzetnek mutatja be, mely ezért és a római szentszékhöz való tanortihataltan ragaskodásáért megérdemli a pápa elismerô s buzdító áldását.

Jöllehet XIII. Leo nem teljesítette ezt a kívánságot

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Itthon.

*Nem vágyom én imen messze idegenbe,
Hol a páma diszlik és a narancs nyíl,
Illatos fenyôim, vadvirágos mezők,
Köztelek boljonyga mennyivel szebb itt!*

*Volna bár aranyom, volna bár gyémántom
Messze idegenben s drága palotám,
Mennyivel jobb nekem szerető ölelben
Te veled örülök, szenvedve, hazám!*

*S várná rám dicsőség öröme, mámor,
S enyém lenne minden, mit bírnak gazdagok,
Szegény volnék mégis, hogy ha nem monlhatudnám
Bűszkén a világnak, hogy én magyar vagyok!*

Farkasné Siposs Erzsébet.

Skutezky Döme.

Irta: Báni János.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárczája. —

Valamelyik könyvemben apróra elmondtam a kis Stöberlein Pali történetét, aki könyökös pajtásom volt kis diák koromban az elemi iskolában, s aki bűmulatu ügyességgel rajzolgatta az apja ôkréit, tehencit, — szinte a „megszólalásig” híven. Ez volt az első „művész”, a kit nem gyöttem eleget esodálni, — s hogy azután később is valami sajátságos vonalmat éreztem

a piktorok és képek iránt, annak tulajdonítom, hogy egy régi tradíció, vagy talán ugyanolyan álom szerint, valami távoli atyafiságban állott valamelyik dedámpam, vagy dedámpam a hires Kupetzky Janos festôművész apjával, a ki a takácsmesterséget folytatta szülőhelyemen, Bazin szab. kir. városában, és zsenialis kis fiát is erre fogta, a mig az meg nem szokott, hogy hírneves piktor legyen belöle a nagy világban.

Ezeket pedig azért mondom el előjáróképen, hogy a könyvshazamban örözt mindenféle képeskönyveknek a magyarázatát adjam. Van pedig ezek között a képeskönyvek között olyan is, a mely egyéb művészek között mai ünnepek hösét, a királyi pár festôjét, *Skutezky Dömét* is bemutatja néhány képevel. E könyv*) nyoman mutatom be lapunk olvasóinak is, s teszem ezt annál szivesebben, annál nagyobb örömmel, mivel ez a művész is földim, élete folyása pedig sok tekintetben a Kupetzky Janos életére emlékeztet, aki szintén amonnan a Kis-Karpatok lejtői alól került a nagyvilágba, a kinek szintén Tizian, Correggio, Guido Reni voltak a tanítói s aki szintén festett arcképeket, amelyek ma nagy becsben állanak.

Velenzében fedezte föl Szana Tamás signor Domenico Skutezkyt, — 1885-ben, aki már akkor ismerôs alak volt az ottani művészkörökben. Akkoriban különösen a londoni Wallis-czég részére festetett genereképeket, amelyek egyikeröl-másikáról alább lesz szó. A művész sanaryu napokat élt át, mielôtt Velenzére derésse el alatt a köznapí élet nyomaszóbb gondjaitól megszabadult.

*) Szana Tamás „Magyar Művészek” műtörténelmi vázlatok képekkel. Budapest, Révai Testvérek 1887.

A nyugtalan és kôbor élet egész hosszú odyszeája fekszik a harminczöt éves ember hata mögött, — mondja Szana Tamás, a kinek előadását ezutan jobbbára szöszérnt idezem. Gajaron, Pozsony megye egyik kis falujában születve, s korán árvaságra jutva, anyja már tízéves korában a legközelebbi nagyvárosba — Bécsbe küldte ôt, hogy saját munkájával, fázardozva és izadvá keresse meg a mindennapi kenyerét. Könyv-íreletet szívek vették partfogásukba a szegény gyermek és szeretékek meg számára az ingyemisoklász élelyeit. Szorgalmasan tanult, s már akkor nemlô jövedelemre tett szeret azáltal, hogy szakszónöknök, szobalányoknak szereztes leveleket írt s mesteremberek számára apró rajzokat készített.

Ez utóbbi foglalkozása ösztönözte arra, hogy a művészi pályára lépjen. Tizenöt éves korában Meixner műtermébe ment, a kit azonban már félév múlva otthagytott, mert csak formákat mosottot vele. Nem-sokára azután a képzôművészeti akadémiába iratták be partfogói és ösztöndíjat is kapott. Másfél év múlva ugyanily segélyezéssel Olaszországba ment, a hol két évet töltött; majd Münchenbe is elátogatott, de a hol csak öt hónapig maradt s Florenzbe utazott, a hol a régi mesterek tanulmányozta. Eközben ösztöndíja elfogyott s ismét vissza kellett térnie Bécsbe, a hol aztán öt évig arcképeket festett; hatszaz forintot takarított meg ezzel a munkával és 1875-ben Velenzében telepedett le ezzel az összeggel, a honnan csakhamar arcom kisebb képet küldött hazá, Budapestre, a kiállításra, amelyeket azonban alig vettek észre a szebbnél szebb francia művek között. Egy külföldi múrús azonban Hamburgba vitte azokat elárúsítás végett s árukkal szerencsésen meg is szokott — Amerikába. — A művész megint visszatent Bécsbe, s mihelyest egy

ilyen politikai értelemben, mégis maga a kihallgatás is olybá tűnhetik föl, mintha a hozzákötött politikai cél érdekében teljesedni volna. És ez a kérdés lényege.

XIII. Leo azonban nem ismerte el, de el sem ismerte a tót nemzetet s önálló tót állami jogosságát, mivelhogy jól tudja, hogy elődje szent koronát adott Szent-István magyar királynak, melyvel elismerte a magyar országot államként és az egységes magyar nemzetet, melynek egyik alkotó részét tót ajku polgártársának képezi. A Szent Atya különben azért sem tette volna azt, mert dióségeken uralkodó királynak koronázási esküjét, melyvel az országot magyar nemzeti állam biztosítását s fejlesztését megfogadta, éppen egy jól ismeri, mint a magyar kath. egyház nagy kiváltságait, amelyeket bizonyára nem fog kockáztatni a Távariszszó kiadójának a fohárhoz mellékelte 300 (háromszáz) líráért...

Minket különben ez ügyben az érdekelte leginkább, hogy a tót túlzók a pápánál vádolták be a magyarságot és hogy mint tót nemzet pápai elismertetésére állítottak. Az éppen oly vakmerő, mint fortélyos kísérlet nem sikerült ugyan, de a szándék, mely azt sugalta, a czélt, mely vezette, eléggé mutatja, hogy a Távariszszó ez. mi iránt a kiadó a vallást, a sz. jubileumot, a pápa iránt való tisztelgetést csak *üvegüggel s ösközéssel* használja a magyar nemzeti állam ellen való gyűlölettel kiélegetésére és holmi tót „nemzeti” ábrándok megvalósítására.

Megeyi élet.

I.

Turócmegeye közig. bizottságának aug. 12. havi gyűlése.

Ifj. Justh György főispán elnökletével s Beniczky Kálmán alispán, Keviczky István főjegyző, Záturceky Tamás árszék-elnök, Csepányi Ferenc tiszti ügyész, Grunmich Géza pénzügyi igazgató, Láng Ernő kir. aljegyző, Borbély Kálmán kir. főmérnök, Dr. Haas Jakab tiszti főorvos, Keviczky Imre községi előadó, továbbá Justh Kálmán, Justh Ferenc, Cserői Emil, Akantisz Rezső, Rosza János, Klimó Vilmos, Dr. Lax Adolf s Kontsek György biz. tagok jelenlétével a következők főbb ügyek kerültek tárgyalás alá és elintézés alá. 1. Helyben hagyja a mosóc—zóni járás főszolgabírájának Btélher Dávidnak mezőrendőri kihágási ügyében hozott 783. sz. határozatát. — 2. A vármegye árszéke 2491. számú jelentése szerint a néhai Petyko Ferenc örökösének Országh F. és Társai elleni 32,721 frt 20 kr. iránti ügyben állítólag hivatalos mulasztás követtett el, — a tiszti ügyész ezen vizsgálat rendeltetik el s ennek foganatosítására a vármegyei főjegyző bizottat meg. — 3. A törvényhatóság m. kir. állatorvos jelentése kapcsán a marhájáratok kezelői számára utasítást fog készíteni az állatorvos, s ennek kellő időben való bemutatására felhívattatik. — 4. A t.-szt.-márton—blatniczi járás főszolgabírája fölterjesztette Turóc-Szt.-Márton nagyközség határozatát a házakból kiömlő szennyes folyadékok eltávolítása ügyében, — s a közig. bizottság utasította a főszolgabírárt, hogy intézkedjék aziránt, hogy ezen község közbérsz házsorán a szemét és szennyes víz részére kálat készítsenek, melynek tartalmát a község köteles kihordatni. — 5. Szeghly Győző és társai ruttkai lakosok a kéményseprési díjak leszállítását kérvén, értesítették, hogy erre névze a vármegye szabályrendelete az irányadó. — 6. Bertsch Ottó zóni vadlótornár halászi társulatok alakítását javasolja; — értesítettik, hogy új társulatok csak a törvényben megszabott feltételek mellett alakíthatók meg. — 7. A Löwy Adolf-féle ruttkai gőzfűrés gondnoksága keskenyvágyánú vasut engedélyezését kéri; — a kérvény megfelelő eljárás végett kiadatot az alispánnak. — 8. A Lauko Pál ruttkai lakos által szándé-

kolt építkezés ügyében szept. 4-ére tűzött ki a helyszíni szemle, a melyre a vm. főjegyző és kir. főmérnök küldöttet. — 9. A törvényhatósági állatorvos utasította, hogy tegyen kimerítő előterjesztést a bizottsághoz, vajjon a sertésorbanz nem volna-e preventív eszközzel, a heolással elhárítható, s ha igen, egyttal tegyen javaslatot a kivétel módjaitól iránt. — Az egyes havi jelentések tudomásul vétettek, — a megyei főorvos a következőket jelentette:

Ezen hónapban a közegészségi állapot általában kielégítő volt, különösen az első felében, a második felében a gyermekek szokásos nyári betegsége, heveny gyomor és bélhurut oly tömegesen fordult elő, hogy az általános közegészség kevésbé volt kielégítő. A hevenyfertőző kórok közül előfordultak: 1. A *roncsoló toroklób*: Priekopán 3, győgyult 3, Rutkán 2, győgyult 2, Klicsiben egy, győgyult, Tamón egy, győgyult. — 2. *Vörheny*: Priekopán 5, győgyult 2, meghalt 2, ápolásban maradt 1; Szuesányban egy, meghalt; Vriekzón 10, meghalt 2, maradt 8. — 3. *Kanyaró*: F-Stubnyán egy, győgyult; Vriekzón egy, meghalt; Lazánban egy, meghalt. — 4. *Hasi hangyerdő*: Turányban egy, meghalt. — 5. *Hókhurud*: Rutkán 4, meghalt 1, maradt 3; Priekopán 2, maradt 2; Szuesányban 12, győgyult 2, meghalt 2, maradt 8; Turányban 10, győgyult 3, meghalt 3, maradt 4. — 6. *Gyermekekgyűlés*: Mosócson egy, meghalt. — 7. A *Trachoma*, a mely különböző helyen járványszerűleg lépett föl. Kiállítottat 21 orvosi bizonyítvány s 19 orvosi látletet könnyű testi sértésről.

II.

Árvamegye közig. bizottságának gyűlése.

Árvavármegye közigazgatási bizottsága augusztus hó 8-án tartotta meg Csillaghy József főispán elnökele alatt rendes havi gyűlést. A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint július hó folyamán befolyt egyenes adó ezimén 18587 K 35 f; hadmentességi díjban 42 K; bélyeg-és jogilletékekeml befizetés 1901. július hó végéig 46010 K 38 f; fogyasztási és italadókban befizetés július végéig 18389 K 25 f.

Az áll. egyenes adók kivételre a f. évre befejeztetvén, az 1901. évi közs. adókönyvek tartozási oldalainak lezárása a közvetlen adófizetők adóinak az illetékes kir. adóhivatalok részére leendő kimutatása, végül a kivetett adónak az adózók könyvecskéik való bejegyzését iránt 14879—1901. sz. a. szabályszerű módon intézkedés tétetett.

A fegyveradó kivételre befejeztetvén, a kivetési eredményt feltüntető összesítésnek a m. kir. pénzügyminiszteriumhoz leendő fölterjesztése iránt az intézkedés folyamatban van.

Elemi kár a múlt hónapban Turdosin, Trsztena, Oszadán, Hámrin és Chyzsno községekből jelentetett be.

A földadónyilvántartás községenkénti vezetése Zubrohová, Polhóra, Rabesca és Rabesicza községeken vizsgálatot meg.

A vármegyei főorvos jelenté, hogy az általános közegészségi állapot július hó folyamán kevésbé kielégítő volt. A közig. bizottság az Alsó-Kubiban terjedő vérhasnak okát a fertőzött ivóvízben keresvén, sürgősen utasítja illetékes községet, hogy köztisztasági szempontból haladéktalanul vizsgálják meg az udvarokat s a kutasokat s a hol bajt találnak, ott saját hátköztűben azonnal intézkedjenek annak elhárítása iránt.

A kir. ügyész következőkben terjeszti elő jelentését. Július hó folyamán az alsó-kubini fogházban a letartóztatott egyének: 5 férfi, 4 nő; a trsztenában: 10 férfi, 12 nő; a námesztóiban: 11 férfi, 10 nő. Ezek közül jogszertűleg elítéltek: 21 férfi, 19 nő, el nem ítélt vizsgálati foglyok: 5 férfi, 1 nő.

Az alsó-kubini kir. járásbírósi fogház biztonsága és felszerelése mindenben megfelel a követelményeknek;

kis pénzt összeszerzett, most már állandó tartózkodásra utazott el Velenczebe s új erővel hozzálatott a munkához. Első nagyobb alkotását, a *Rossz Nyelvek* el Besben vették meg, egy másik kisebb kepe is elkelt, s most már derültebb napok köszöntöttek be a művészhöz, de a műzása is mintha szorosabban csatlakozott volna hozzá, mert következő kepei: *A ki alszik, nem fog halat*, és *Az új modell* már nagy haladást mutattak, s az utóbbi Wallis londoni múzeum, meg meliott kész volt, megvette, s ezzel megnyitotta művészsűnknek az utat a külföldre is. Legtöbbő képet Londonba vittek, köztük a *Souvenir de Venise* című is, a mely erősen humoraval a németalföldi régi mesterek műveire emlékeztet. A festmény tempóm lépésűn új nők mulatozását ábrázolja egy komoly melószagú lepedő angoi ur felett, kinek czilinderet, elég udvariatlanul, vizitkartyait számára használtak Szent-Mark galériáján.

Szana Tamás ezek után behatóbban jellemzi Skutezky művészetét és egyes műveit, majd pedig elbeszeli, hogy 1886-ban a Felvidéken járt a művész, a hol a tót nép életéről érdekes vizlatok galzagdította albumát. E vizlatok egyike után készült a minket, felvidékieket leginkább érdeklő *Vásáriás* cz. kepe. Targya ez: Feherre meszelt szerény házikó előtt, faócson al a tót legény s közvetlen közelében szívenek valasztotta. A vasaróri érkezett éppen, s mosolygó arccal nyújtja át a mézes kacsacot, mely — szívet ábrázol. — A leány habozva, felélenk pisogtat az ajándékra s tündőni látszik: vajjon elfogadja-e? Hamiskás szeméi azonban elarujlik, hogy kedvesét nemcsak varakoztatja, mert nemcsak az ajándék, hanem az ajándékozó is kedvese előtt. — Ezt a bajos kepet, amelyről Szana Tamás azt mondja, hogy a Skutezkyi tehetségét egészen visszatukrózi, Rosenberg Gyula orsz. képviselő vette meg, s bizony kár, hogy nem valamely nyilvános képtárunk-

nak a tulajdona, hogy annál többen gyönyörködniék benne.

Ügylátszik, hogy szép Felvidékünk még a lagunavároszercsüduadalmi is jobban tetszett meg művészsűnknek, mert emittet kiranudulásból végleges letelepedés lett. — 1886 óta ugyanis, révid megszakításokkal, a mikor az ő kedves Velenczejébe, első sikerének színhelyre vissza-visszatért, Besztercebányan lakik a művész, s ezalatt nagyszámú arczképen s egyéb kisebb alkotásain kívül a következő nagyobb kepei készülttek el: *Könyvű más körtán nevetni*, *lesteite Besztercebányan*, a Nemzeti Múzeum tulajdona.

Emittendők meg: *Érdekes mese* (Besztercebányán, — baró Schossberger Zsigmond tulajdona); — *A kijáratok* (Velence, — Fischl Laszlo tulajdona); — *Ajtatosság* (Velence, — az ezredesek kiállításán a magyar kormány vette meg az uors. képtár részére); — *A nyaralók* (Ohegy), és *A mindennapi kenyer* (Besztercebányán, — mindkettő ugyancsak a magyar kormány birtokában); — *A besztercebányai hetivásár* (Besztercebányán, — ezen város tulajdona); — *A kovácsműhely* (Ohegy, — Wunsch Robert tulajdona); — *Nászreggelen* és *Őnaroklepis* (Besztercebányán, — amaz jelenleg a berlini nemzetközi kiállításán, emez pedig a müncheni Galspalast-on van); — *A modern Páris* (Besztercebányán, — a király tulajdona).

Remelhető, sőt öszintén kívánjuk is, hogy ezen egyes művészhetség meg sok maradóan becsü alkotással gazdagítja majd művészetünket. Hiszen Skutezky Dömz most ercte el elede delét, művészetét most érett meg igazán, s ha az ifjokor ábrándjai netalan tán el is tűntek már lelkeből (ámbaró ügy van, hogy a művész, a költő kepelelte, szelleme örökre ifjú marad), úgy a nagy tudás és az eddig elert nagy sikerek sarkalhatják művészsűnkét újon, örökcsü alkotásokra.

a trsztenai fogház biztonsága tekintetében az udvarban lévő faskamrák s a hátsó kapu este kifogás alá; ezen fogház szellőztetése is javítást igényel. A námesztói fogház hasznavehetlen, a mint arról beszámoló a börtönvizsgáló bizottság is, mely f. évi július hó 23-án vizsgálta meg a trsztenai és námesztói kir. bírósi fogházakat.

A közig. bizottság értesülvén, hogy Alsó-Kubiban, Nagyfalván és Pármeczn oly 12 éven aluli s így még nem bűntethető, különben gondozatlan, a köztit szerint pyramanikus gyermekek vannak, kik gyújtogatásai által a vidéket nagyban veszélyeztetik; fölívújja a vármegye t. főorvosát és a t. ügyészt az ezekkel szemben bevezendő eljárás tekintetében javaslatot, a járási főszolgabíró pedig utasítja, hogy addig is, míg megfelelő intézkedés történik, a szóbanlévő gyermekeket szigorú rendőri felügyelet alá helyezze.

Az árszékeli elnök jelenté, hogy júliusban a gyámi nyilvántartásba bevezettet 117 gyámolt és 4 gondnokolt s a gyámi nyilvántartásból kivezetett 36 gyámolt és 3 gondnokolt.

A községadói előadó jelentése: Az alsó-kubini és turdosini járásban, egyes rohamos esőket kivéve, az időjárás rendkívül száraznak mondható; a trsztenai és námesztói járásban pedig túlnyelvesnek, a hol is a hosszantartó nagyobb esőzések árnyekét idéztek elő s nagyobb károkat okoztak: Trsztenán, Brezoviczán, Usztyén, Oszadán, Hámrin, Chizszen, Turdosinban, Bobrón és Szlaniczán; ennek következtében adóelengedés céljából kárbeeslések eszközöltek: Turdosinban, Trsztenán, Chizszen, Oszadán és Hámrin, mely községekben különösen a takarmánytermés majdnem teljesen tönkment.

Az egész vármegye területén úgy a természet, mint a mesterséges kaszálókban a termés úgy mennyiségileg, mint minőségileg jóval a közepesen alulinak mondható, mert a rendkívüli száraz tavaszi időjárás miatt nem fejlődhetett. Félni lehet, hogy a télen a gazdaközönség takarmányhiányát fog szenvedni.

Az ősziek aratása megkezdődött s úgy a buza, mint a rozs termése, keresztetnek, magra, közepen aluli; chhez hasonlóan termést várhatunk árpból és zabból is.

A gumónövények, úgy mint a krumpoli és répa jó eredméllel keesegtetnek, nemkülönbén a káposzta is, a hol az aráz meg nem rontotta. Az ipari növények közül a kender és len közepes jó.

Az állatállomány egészséges; azonban a legelő hiánya különösen a szarvasmarha-állományon igen észrevehető. A rossz takarmánykiállítások következtében a szarvasmarha piaci értéke már is 1/4-al csökkent. Esett a sertés ára is.

A vármegyei gazd. bizottság f. évi július hó 18-án Árvaváralján szarvasmarha tenyészdíjazást rendezett az alsó-kubini és turdosini járásra, a mely díjazáshoz a földműv. miniszterium 300 koronával járult hozzá.

Ezen díjazáson a gazdaközönség nagyon gyéren képviselte magát. Kiemelendő az árvai közbirtokossági uradalom 14 dbot kitévő kiállított állománya, a melynek a bíráló bizottság a diszoklevél kiadását ítélte oda, miután a díjazásról az uradalom lemondott. Állománya nemcsak ott, de bármely kiállításnál is az első jutalomra méltó lett volna.

A közig. bizottság tudomásul veszi az előadó jelentését s amennyiben értesült, hogy a vmegyei mezőgazdasági bizottság ugyancsak mai ülésében elhatározta, hogy tekintettel a vármegye területén általánosn várható rossz takarmány és közepesen aluli gabonatermésre, alomszalma és mitragya vasuti szállítására névze kedvezményes díjtétel kieszközölése iránt a nm. földműv. m. kir. miniszteriumhoz felir, ebbeli felirata támogatatni határozottat.

Ez ülésben mutatkozott be Alpári Lajos, a vmegye új kir. tanfelügyelője, ki előbb főlovásván a távozó Klement Ferenc kir. tanfelügyelő bűszög levelet, rövid beköszöntővel körvonalozta tanügyi programját.

Római katolikus plébánosválasztás Körmeözbányán.

A Belházy apat-plébános elhalálozása következtében úresedésbe jött Körmeözbányán plébánia betöltése nagy érdeklődés mellett f. hó 12-én ment végbe. Három jelölt volt. *Groschl* mellett sikrá szállt a püspöki aula; a városi urak hivatalos jelöltje volt *Buócz*; *Brestyinszky* mellett pedig a városi közönség foglalt állást. A püspök kijelentette volt, hogy csakis oly lelkészt fog elkallaban megerősíteni, a kit a képviselő-testület róm. kath. tagjai fognak megválasztani; amde a választás napján a ma felekezeti képviselő-tagok is megjelennek, akik között csakhamar kitört a zűgölődés, a püspök ezen álláspontja miatt.

De azért Raab ev. esperes az evangélikus, Dr. Wildmann pedig az izraelita képviselőik nevében mégis kijelentették, hogy ők az őket megillető jogaikról nem fognak lemondani, és midőn most a r. kath. plébános választásán részt nem vesznek, teszik ezt csak azért, mert mikép maguknak rosszunk esnék, hogyha saját papjaik választásánál ma felekezeti beavatkozhatnak, úgy ők is a katolikusok eme érzelmeit tapasztalják; de hogy ez netán jövőben praecedensnek fel ne használtassék, a jegyzőkönyvbe felvértetni kívánják, hogy nekik igenis van joguk eme választásnál szavazatukat beadni, s ha ezt nem teszik, csakis a felekezeti béke czéjából követik eme eljárat. — *Vizy* Ferenc al. főreliskolai tanár ezen nyilatkozatok ellenében hivatalossal a kanoni jogra s főleg az 1818-ban kelt királyi leiratra, a leghatározottabban tiltakozik a két hitefekezeti állásfoglalás ellen; s kimondta, hogy a katolikusoknak nincs szüksége ilyen kegyelemre. Ha volt a két hitefekezetnek kifogása a püspök álláspontja ellen,

ügy tették volna azt még a júliusi közgyűlésben. Hovesebb jelenetek után végre hozzáfogottak a közgyűlés a választáshoz. — Amde most a *Brestyánszky* koré sorakozott városi közbűnség 18 szavazataval győzött *Bucoc* 12 szavazata ellenében; míg a püspöki aula által oly annyira protegált *Grosch* mindössze csak egy szavazatot kapott. — Még aznap délután *Reitner* Miksa főbányatanácsos és *Hanus* Béla kir. tablabiró vezetése alatt nagyobb számú küldöttség randult át *Jánosrétre Brestyánszkyhoz*, hogy őt a megválasztása alkalmából üdvözöljék.

A főbányatanácsos meleg üdvözlő szavaihoz egyúttal a körméczbányai kath. hitorszokos kivánalmait is csatolta. *Brestyánszky* megköszönve a megválasztást, kifejezte lelkesi programját.

HIREINK.

— **A mai képleleplezési ünnepség** programja, mint már lapunk múlt számában is jelezte, a következő: D. e. 10 órákor istentisztelet a r. kath. templomban. D. e. 11 órákor megyei közgyűlés a a királyi pár képeinek leleplezése. Az ünnepi szónoklatot *Justh Ferencz* orsz. gy. képviselő, m. biz. tag mondja. Délelőn 1 órákor közös ebéd lesz a megyéhez nagytérben. — Itt megemlítjük, hogy *Skutozky Dóme* festőművész is jelen lesz a leleplezésen, s a végből a tegnapi déli személyvonattal már meg is érkezik, — *Dávid János* várnagy fogadta a vasúti állomáson a megye nevében.

— **Kinevezések.** Az alsó-kubini áll. iskoláknál *Hrabusay István* és *Jakab Dávid*, polg. isk. helyettes tanárok segédtanárokká nevezettek ki; *Szilágyi Adolf* pedig rendes felső kéreke. iskolai tanárrá nevezetett ki.

— **Személyi hírek.** Lapunk szerkesztője, *Berez Gyula* kir. tanfelügyelő, a hét elején *Vinkovczéra* (Szlavonia) utazott s a *Csipkay János* ottani kincstári főerdőmester által rendezett nagy határvadászaton vesz részt. Néhány nap múlva nejevel együtt visszatér *Turóc-Szent-Mártonba*. — *Bulla György*, *Arva* vármegye alispánja, több heti fűrdőzés után immár visszatért otthonába családjaival s elfoglalta hivatalát.

— **Kütiutentés.** A budapesti (Andrássy-út 23. sz. a.) állandó kertészeti kiállításon a bírói bizottság ezüst érmet ítélt oda *özv. Rakassányi Gusztávnak*, kiállított kiválóan szép karalbjaiért, — a mihez a *turóc-szt.-mártoni Erzsébetzsiget* kertészete tulajdonosának őszintén gratulálunk!

— **Baleset** érte e héten a fiatal *Révay László* bárót egy sétalovaglás alkalmával, amikor ugyanis lováról lebukott s a bal karját eltörte. A sérült karra gipszkötést alkalmaztak s most gondos ápolás alatt van a fiatal báró, a ki lovaslágai, kocsisai alkalmával talán kissé túlságosan is temperamentumos, s a mi mindig veszélyrel jár. Mielőbbi gyógyulást kívánunk neki!

— **Választmányi gyűlése** volt a *Turóc* megyei *Jótevény Nőegyletnek* múlt vasárnapon, a melyre *Fekete Miklósné* elnökön kívül megjelentek: *özv. Soest Ottoné* (Pribócz), *Zorkóczy Tivadarné* alelnök s *Boross Béláné* (Stubnyafürdő), *Berger Jakabné* (Kostyán). *Ujhelyi Gusztávné* és *Csepessányi Sándorné* (Pribócz). *Dr. Haas Jakabné*, *Dr. Lax Adolfné*, *özv. Rakassányiné* ellenőr, *Fischer Arminé*, *Grossmann Adolfné*, *Kertész Jánosné* és *David Ferenczné*, továbbá *Hoffmann Ede* és *Banfi János* jegyzők. — Megállapították az időszi segélyezések, a mely célra ezúttal 180 korona fordították. — Elnök indítványára elhatározták, hogy az ősz folyamán megkudvél színi előadást rendez a választmány, a minek keresztülvételére a választmány az indítványtevő elnököt kérte föl.

— **A turócmezei vadászegylet** f. évi augusztus hó 15 én tartotta meg értekezését, mely alkalmával a tagsági díjak, lódíjak, csoportvadászatok, intéző elnökség, intézőhelyettes és pénztári ellenőr, valamint a tagok száma iránt történt megállapodások, — az előzetesen kidolgozott, elfogadott és aláírt alapszabályok keretén belül. Az 1901—1902. vadaszberleti évre az évi tagdíj 21 koronában állapították meg. Foglyokra e hó 20-ától, nyulakra pedig szeptember hó 1-től kezdve gyakorolható a vadászat, az előzetesen kidolgozott alapszabályok szigorú betartásával. A tagok egyben felhatalmazták úgy az 1900/901. évi, valamint a f. évi tagdíjak felállítására. Az előző évszáz év határalak 10 K 18 f. a felévi határalak 4 K 18 fillér teteszen ki, a folyó vadaszberleti év tagdíjaként pedig 21 K állapították meg. Ezen összegnek befelítésével minden egyes tag fog az elnöktől alvehetni egy vadászati igazolványt, mely nélkül vadászni senkinek sem szabad. Az egyleti tagok figyelemre főleg arra az alapszabályokban foglalt intézkedésre hivatik fel, hogy tagokul csak akkor ismertetnek el, ha neveiket sajátkezűleg az egylet tagsági könyvébe írják be. Felreértesse kikerülése végett felkértük a közgyűlésileg megnevezett 15 tag, hogy nevét az intéző elnökségnél lévő tagsági könyvébe beírni sziveskedjék.

— **A Turóczi gazdas Takarékpénztár** f. hó 11-én tartotta meg alakuló közgyűlését. A részvényesek igen nagy számban voltak jelen; *Justh Ferencz* orsz. gy. képviselő elnököt. Az alapítók jelentését, mely szerint a részvénytöke teljesen jegyezve és biztosítva van, az alakuló közgyűlés tudomásul vette, az alapítóknak a felmentést megadta, alapszabályait megállapította és a társaságot megalakultnak kimondta. A társaság igazgatóságába beválasztottak rendező tagokat: *Justh Ferencz* orsz. gyűl. képviselő (Tót-Próna), *Berez Gyula* kir. tanfelügyelő (Turóc-Szt.-Márton),

Homogyi Géza tanítóképző int. igazgató (Znióváralla), *Holbay Lajos* plébános (F.-Stubnya), *Mutyánszky Jenő* nyug. főszolgabíró (Trsztena), *Beris Otto* tanár (Znióváralla), *Pales János* bíró (Szkleno). *Höhenrieder Gyula* mérnök (F.-Stubnya), *Klein József* főbírtokos (Budis), *Tilesch Károly* póstamester (Znió), *Spitz Gusztav* herlő (Vriczko). *Sziebner Gyula* hazulajdonos (Znió). *Pöttogaluk*: *Akancsis Rezső* erdőtanácsos (Znió), *Dr. Langfelder Armin* ügyvéd (Namaszót), *Babuske Ede* tkvezető (Znió), *Erdődy György* főerdész (T.-Szt.-Márton), *Brüll Adolf* közigyűző (F.-Stubnya) és *Vladar Sándor* János főbírtokos (N.-Csepessány). A felügyelő bizottság elnököt választotta: *Keveczy Imre* főbírtokos (Kevecz). *Rendes tagjai*: *Dr. Lax Adolf* ügyvéd (T.-Szt.-Márton), *Duschitz Benedek* nagykeres. (Schunicza). *Pöttogajai*: *Schein Henrik* könyvelő (Trsztena), *Brestyánszky Gyula* plébános (Vriczko). A társaság pénztárnoka *Bargar E.* főbírtokos (Znió), könyvelője pedig *Kreacs Gyula* trsztenai segédkönyvelő lett. Vegül az alakuló közgyűlés *Justh Ferencz* képviselőnek a társaság létrejötte körül kifejtett tevékenységéért köszönetet szavazott.

— **Villámütés.** A péntek délutáni zivatar alkalmával a villám becsapott Alsó-Stubnya községének egy épületére. minek következtében 15 ház és melléleépület égett le.

— **Helyreigazítás.** A következő sorok közlésére kértünk fel: *T. Szerkesztő Ur!* A *Felvidéki Híradó* f. évi 31. számában megjelent közlemény, melynek a vejeje az, hogy Alsó-Turcsokan az épülő templom alapkövetéle »nagy ünneppilyel, nagy közbűnség és sok vendég» jelenlétében valami megható módon ment végbe, és hogy végre egy üvege zart »latin iratot» is helyeztek a falba. Eltekintve attól, hogy úgy az az alsó., mint a felső-turcsokai értelmes közbűnség csak b. lapjából értesült ezen, úgy szólnak csak papirosra vetett nagy ünneppésgről; nem tekintve azt sem, hogy Alsó-Turcsokát már több ízben küldetett be ilyen, a valóság keretén túl dagadó, az esemény hűségének meg nem felelő tudósítás b. lapjának: ezúttal többek felszólítására a jelzett közleménynek csak egy, ama bizonyos »latin irat» befalazására vonatkozó részére vagyok bátor következő megjegyzést tenni: Kérdem a t. tudósító úrtól, hogy kik intéztek el a dolgot úgy, hogy ama iratot csak latin nyelven szerkesztve helyezték el a templom alapfalába, és miért mellőzték az ezeréves, egységes magyar állam élő, jelenleg éppen virágzó magyar nyelvét? Akadt-e a jelen volt nagy közbűnség és a sok vendég közt valaki, a ki figyelmeztette volna az intézőket e körülményre? Az ilyen iratok történeti adatok a késő utókor számára szokás elhelyezni. Nos, nem-e fogják majd az utókor a templom lebontása esetén ez iratból azt meggyarzni, hogy Alsó-Turcsokan nem Magyarország egyik községe, hanem a római birodalom egy provinciájának valami kasztruma volt? Hogy tehát ilyen téves felfogás ne keljen majd lábra a késő utókor közt, felkérem a templomépítést vezető pallér urat, hogy ezen sorokat titlakozi adat gyanánt helyezze el alkalmas helyen a templom falába egy pléhszelecczében, melynek én fedezem a költségeit. *Kató.*

— **Uj fogyasztási szövetkezet.** A »Priekopa és Vidéke» fogyasztási és értekesítő szövetkezet. — mint az Országos Gazdaszöveteség fiókja és tagja — f. évi augusztus hó 1-én működését megkezdte.

— **Bajok.** Tót-Prónáról írják nekünk: Házi szárnasaink egymastán pusztulnak, különösen tyúkok és kacskák; a betegség járványos, attól kell tartanunk, hogy ha a járvány nagyobb mérvben lép föl, kipusztul valamennyi szárnas. Az aratás befejezőben van, a termés jonak mondható. A nagy szárazság miatt kuljaink kiszáradnak és ivóvizben egész könykünk nagy hiányt érez.

— **Helyreigazítás.** Múlt heti azon hírünk nézve, hogy három *Vladar* gyerek a vízbe fullt, illetékes helyről arról értesítik lapunkat, hogy az eset nem történt meg. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy mi ezt a hírt a *Slovenske Noviny* 175. számából vettük át, a mely azt eredeti tudósítás alapján közölte. Az eset július 29-én történt volna meg N.-Csepessányben.

— **Kirándulás.** A rutkai kaszinó Nagyboldogasszony napján sikerült kirándulást rendezett *Tátra-Lomniczra*, *Matlaházháza* és *Barlangligetre*. Az erre vonatkozó szíves meghívást azonban mi csak akkor kaptuk meg, mikor a kirándulók már *Tátra-Lomnicz* voltak.

— **Nemzetiségi jelölt** Mint biztos hírt terjesztik, hogy *Arva* vármegye elnöke kerültebe *Pifko*, a »*Tátra*«-alsó-kubini főintézketésnek pénztárosa, nemzetiségi programmal lép föl.

— **Halálozás.** Az Alsó-Kubiban uralkodó vérhasnak e hó 13-án egy intelligens családunk felnőtt leánya, *Dívéki Erzsike*, lett az áldozata

— **Vadászoknak.** Kicsény határában igen elszaporodtak a vaddisznók, a melyek az erdő alatti fölkeket alaposan felturják és a krumpli- meg barmtermést teljesen tönkre tettek. A múlt hét folyamán *Vogel J.* rutkai lakos lőtt ugyan egy 60-70 kilós kant, de mi ez annyit kártevő közl? A havasi legelőkön medve is kezd garázdálkodni, a melynek már egy tinó is esett áldozatul. *Vax* 3 fiatal medvét lőtt. — Utóbbi időben nagyon sürdén lövik rutkai vadászaink a »három medvéket«, úgy hogy már kezdünk kissé gyanakodni, hogy hát — hol is van az a medve?

— **Tanítóválasztás Lokozán.** Az árvegyei tanügyi állapotokat legjobban jellemzi az e hó 7-én Lokozán megtartott tanítóválasztás. Nevezetiállomás-

ra 3 képesített egyén pályázott, u. m. két férfi és egy nőtanító. Amint a tanfelügyelő az iskolázás előtt a pályázók nevét fölolvasta, a község bírja, mint iskolázási tag, az iskolázás nevében föl szólalt, hogy — amennyiben ők maguk építettek föl iskolajukat, — joguk van bárkit is megválasztani s kijelenteli, hogy maradjon az meg tanítónak továbbra is, a kit eddig alkalmaztak, — t. i. egy közbűnség földmives, a kit okleveles tanító hiányában eddig csak szükségből alkalmaztak; — mert ők, úgymond, mást nem akarnak és mára nem is szavaznak. Hiába igyekezett a jelenvolt tanfelügyelő őt meggyőzni arról, hogy tanító állásra törvény szerint csak képesített egyén választható meg, a bíró továbbra is makacsul ragaszkodott kijelentéséhez. A választás tehát meddó maradt és a választási jegyzőkönyv az egyházi főhatósághoz beküldött.

— **Párhaj.** Liptó-Szent-Miklóson, mint levelezőnk írja, szombaton *Palugay Oszkár* főbírtokos *Dr. Schlesinger Nánán* kir. közigyűzővel kártpárhaj volt. melyben mindkettelen megebesültek. A párhaj oka összességalkozás volt *Lucski-fürdőben*, mely tellegessé fajult. — Ugy halljuk, hogy igen csunya volt a tellegesség esete s hogy a fürdő vendégeinek egy része legott elutazott miatta.

— **Legegett tanninyár.** Liptó-Szent-Miklósról írja levelezőnk: Liptó-Ujvárot e héten a budapesti *Haasz Adolf* cég tulajdonát képezett tanninyár teljesen legegett. A gyár biztosítva volt.

— **A közköz.** m. kir. miniszter egy közelebbi rendeletével megtiltotta, hogy a népisoklakban bármi néven nevezendő czégek ajánlatassanak a tanulóknak taneszközök (papír, ceruza, toll, vonalzó, írőfűzet stb.) beszerzésénél, mivel — úgy mond — utat kell engedni a szabad versenynek.

— **Negyászlós tót népdalok** gyűjteményének első füzetét küldték be nekünk: kiadó: *Bulla Balázs* és *Lihovecký* Milos, a kik a szlávok zenéjét jellemző mélabús, borús dallamokat is átírták és rendezték négy hangú férfi és vegyeskarokra. Van a kis füzetben (a melynek 60 fill. az ára) 22 népdal, köztük a »*Tecie voda, tecie*...« kezdetű is, s természetesen a »*Hej Slováci*...« sem hiányzik belőle. Se baj! Az irodalom, a művészet, a kultúra mezején szívesen látjuk tót honfitársaink vezető férfainak fáradozását, — s bár sohasem is tévednének le onnan az ő saját külön politikájuk kopár, terméketlen és áldatlan megjegyéire! — A füzetkét szívesen ajánljuk zenekedvelő olvasóinknak. Címek: »*Sbierka slovenských štvsrpevov*, — usporiádali a vydali *B. Bulla* a *M. Lihovecký*.«

Szerkesztői üzenetek

— **Z. T.** Stubnyafürdő. Kivánság szerint tettünk. — **R. J.** A.-Kubin. No, nem úgy van egészen! Üdvözlét! — **M. M.** Znió. Köszönjük! — **Z. K.** Helyben. Aktuális közleményeink miatt későbbre maradt: — **J. E.** Kicsény. Köszöljük. — **Többek.** Nyomdai galiba és a csütörtöki ünnep miatt néhány közleményünk jelen számból kisorsult. — **P. F.** Köröméczbánya. A kiadóhivatalnál intézkedünk. — **A** tóbiti köszönjük. Levelet írt is iratunk. — **E. Gy.** Helyben. Köszönjük. — **K.** Alsó-Turcsok. De még mindig nem tudjuk, hogy mi történt hát ottan? Erre nézve is szíves értesítést kérjük.

Nyári menetrend a magyar kir. állomásutakon.

(Érvényes 1901. évi május 1-től kezdve.)	
Budapest—T.-Szt.-Márton:	T.-Szt.-Márton—Budapest:
Gyv. i. reggel 7.30, é. d. u. 1.58	i. d. u. 2.49, érk. este 9.20
Szv. i. d. e. 9.25, érk. este 8.11	i. regg. 7.44, érk. este 7.00
Gyv. i. d. u. 3.45, é. este 10.37	i. regg. 5.41, érk. d. u. 12.50
Szv. i. d. u. 5.20, érk. reggel 7.16	i. este 9.03, érk. d. e. 10.05
Vv. i. éjjel 11.10, érk. d. e. 11.58	i. d. u. 4.32, érk. regg. 5.20
T.-Szt.-Márton—Rutkita:	Rutkita—T.-Szt.-Márton:
Gyv. ind. d. u. 1.58, érk. d. u. 2.06	i. d. u. 2.40, érk. d. u. 2.49
Szv. i. este 8.11, érk. este 8.20	i. regg. 7.30, érk. regg. 7.44
Gyv. i. este 10.37, érk. este 10.45	i. regg. 5.30, érk. regg. 5.41
Szv. i. regg. 7.16, érk. regg. 7.29	i. este 8.45, érk. este 9.03
Vv. i. d. e. 11.58, érk. d. u. 12.10	i. d. u. 4.20, érk. d. u. 4.32
Budapest—Zsolna	Zsolna—Budapest:
Gyv. i. reggel 7.30, érk. d. u. 1.50	i. d. u. 2.55, érk. este 9.25
Szv. i. d. e. 9.25, érk. este 8.26	i. este 9.25, érk. regg. 7.05
Gyv. i. este 6.15, érk. éjjel 12.13	i. éjjel 3.45, érk. d. e. 9.45
Vv. i. éjjel 9.40, érk. regg. 8.26	i. este 5.24, érk. d. u. 5.55
A cs. k. szab. Kassa-Dorobergi vasut nyári menetrendje.	
Kassa—Rutkita:	Rutkita—Kassa:
Szv. i. d. u. 4.00, érk. éjjel 11.20	i. d. u. 4.30, érk. éjjel 11.50
Szv. i. d. u. 1.10, érk. este 8.08	i. este 10.50, érk. regg. 7.30
Gyv. i. regg. 8.00, érk. d. u. 2.10	i. d. u. 2.33, érk. este 8.35
Szv. i. regg. 5.05, é. délel. 12.02	i. d. e. 9.15, érk. d. u. 3.33
Szv. i. este 8.50, érk. regg. 5.20	i. regg. 4.45, érk. d. e. 11.50
Rutkita—Zsolna:	Zsolna—Rutkita:
Szv. i. regg. 8.05, érk. regg. 8.35	i. regg. 6.05, érk. regg. 6.40
Szv. i. d. u. 12.26, érk. d. u. 12.54	i. d. u. 3.40, érk. d. u. 4.06
Gyv. i. d. u. 2.22, érk. d. u. 2.45	i. d. u. 1.58, érk. d. u. 2.21
Szv. i. este 8.34, érk. este 9.02	i. este 9.03, érk. este 9.40
Szv. i. éjjel 11.34, é. éjjel 12.00	i. regg. 4.00, érk. regg. 4.30
Kraľován—Árvaváralla:	Árvaváralla—Kraľován:
Szv. i. d. e. 11.40, érk. d. u. 1.10	i. d. e. 9.15, érk. d. e. 10.50
Szv. i. este 5.15, érk. este 6.52	i. este 5.27, érk. este 7.10
Szv. i. d. e. 8.56, érk. d. e. 11.32	i. d. u. 3.00, érk. d. u. 4.35
Zsolna—Rajeczfürdő:	Rajeczfürdő—Zsolna:
Szv. i. d. e. 9.00, érk. d. e. 9.57	i. regg. 7.03, érk. regg. 7.55
Szv. i. d. u. 3.48, érk. d. u. 4.37	i. d. e. 11.48, érk. regg. 12.40
Szv. i. este 9.30, érk. este 10.18	i. este 7.24, érk. regg. 8.15
Május 26-tól, szept. 15-ig minden vasár- és ünnepnapon közl.: Szv. i. d. u. 1.18, érk. d. u. 2.05	i. d. u. 2.26, érk. d. u. 3.10
Szv. i. éjj. 10.58, érk. éjj. 11.46	

